

24 kwietnia 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

A61g 7/10

WYDZIAŁ KARTOTEKA

Biuro głównego

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11595.

Kl. 30 e 9.

Anton Krieser
(Lipsk, Niemcy).

Urządzenie do przenoszenia chorych.

Zgłoszono 11 marca 1929 r.

Udzielono 28 stycznia 1930 r.

Do przenoszenia obłożnie chorych stosowano dotychczas łóżka na krążkach lub nosze łózkowe z większemi, a zatem łatwiej się toczącemi kółkami. W obydwu wymienionych przypadkach obsługa musi się składać przynajmniej z dwóch osób. Często też zdejmuje się chorego z łóżka na nosze albo też przenosi się go wraz z łóżkiem. Postępowanie takie jest jednak niedogodne, a nawet może być szkodliwe ze względu na kilkakrotne przemieszczanie chorego w łóżku.

Wynalazek niniejszy usuwa te niedogodności. Polega on na tem, że właściwe łoże wykonane jest oddzielnie od podstawy i za pośrednictwem kółek spoczywa na poprzecznych szynach tej podstawy. Wskutek tego po zwolnieniu urządzenia

zatrzymowego łoże to można stoczyć na bok na umieszczony obok podstawy wózek, który może być wykonany jako druga podstawa, przyczem zarówno na wózku jak i na podstawie znajdują się odpowiednie zatrzymy, zapobiegające potoczeniu się łoża zbyt daleko.

Urządzenie według wynalazku wykazuje następujące zalety. Chorego można już w mieszkaniu umieścić na takim łożu, a po wstawieniu tego ostatniego do samochodu do przewożenia chorych, zaopatrzonego w odpowiednie szyny, można pacjenta na tem samym łożu przy pomocy odpowiedniego podwozia umieścić w pokoju szpitalnym bez ponownego zdejmowania go z pośłania. Wózek, toczący się na trzech zwrotnych kółkach oraz dwóch rolkach podpie-

rających, wymaga tylko jednej osoby obsługującej, która może nim bez trudności kierować. Podczas przetaczania łoża połączone jest z wózkiem zapomocą dwóch zwykłych haków.

Również całkowite prześcielanie jest uproszczone. Chorego przenosi się na nowe pościelanie, przygotowane w szpitalu na zapas, aby po usunięciu pościelania zabrudzonego wtoczyć go wraz z nowym pościelaniem na poprzednią podstawę.

Łatwy sposób przenoszenia chorych stanowi znaczne udogodnienie nie tylko dla chorych, lecz także pozwala na zaoszczędzenie personelu i czasu.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania urządzenia według wynalazku. Fig. 1 i 8 pokazują widok boczny łożka szpitalnego; fig. 2 — przekrój poprzeczny tego łożka, fig. 3 — przekrój poprzeczny takiego łożka ze znajdującym się przy nim wózkiem; fig. 4 — rzut poziomy, fig. 5—7 — szczegóły.

Łóżko szpitalne I składa się ze znanej podstawy, której część *a* przy głowie i część nożna *b* połączone są zapomocą prętów podłużnych *c*, np. rurowych. Na obu prętach rurowych spoczywają szyny poprzeczne *d* w kształcie ceówki, umocowane na prętach podłużnych, np. zapomocą zagiętej blachy.

Na szynach *d* spoczywa łożo właściwe, złożone z płyty dennej *g*, zaopatrzonej w ramę obwodową *f*, w którą w zwykły sposób kładzie się odpowiedni materac *h* wraz z pościelaniem. Na dolnej stronie płyty *g* umocowane są ceówkowe szyny *k* w taki sposób (fig. 6), iż na osadzonym w nich trzpieniu swobodnie obracają się rolki *l* i mogą się toczyć w szynach poprzecznych *d*. Dzięki temu właściwe łożo, toczące się na rolkach *l*, może się wysuwać w bok.

Z drugiej strony, aby je zabezpieczyć we właściwym położeniu, w podstawie umieszczone są dwuramiennne dźwignie kątowe *m*, obracające się na czopach *n*,

znajdujących się w części nożnej i przy głowie. W położeniu pokazanym na fig. 1 dźwignie kątowe *m* tworzą nieruchome zatrzymy, zabezpieczające łożo właściwe od przesuwania się. Chcąc łożo wytoczyć, należy obrócić nazewnątrz dźwignie kątowe o 90°, skutkiem czego ramie zamykające dźwigni nie będzie stało na drodze do wytaczania łoża.

Do łożka szpitalnego zgodnie z wynalazkiem należy wózek, wykonany do pewnego stopnia jako druga podstawa II. Posiada on, jak i łożko, część przy głowie *p*, połączoną częściami podłużnymi *o* z częścią nożną *q*. Zarówno część nożna jak i przy głowie są tu jednakowej wysokości. Na obu częściach *o* wózka umocowane są szyny poprzeczne *r*, których wysokość oraz rozstawienie odpowiada ściśle szynom poprzecznym *d* podstawy łożka. Jeśli taki wózek, stanowiący drugą podstawę, umieścić obok łożka szpitalnego, to szyny *r* stanowią przedłużenie szyn *d* i po odchyleniu dźwigni kątovej *m* można łożo właściwe wraz ze spoczywającym na nim chorym w sposób łatwy i prosty przetoczyć z łożka na wózek i odwrotnie. Pracę tę może bez trudności wykonać jedna osoba, przy czem chory może się z tą osobą zupełnie nie stykać, ani też nie potrzebuje zmieniać swej pozycji, co jest szczególnie ważne dla rannych, operowanych oraz ciężko chorych. W części nożnej i przy głowie wózka umieszczone są również, jak i poprzednio, dźwignie kątowe *s*, stanowiące jednocześnie zatrzymy dla łoża właściwego i zabezpieczające je we właściwym położeniu. Dalej zastosowano środki, umożliwiające sprzężenie wózka z łożkiem szpitalnym w celu przetaczania łoża właściwego. W tym celu na prętach wózka umieszczone są obracalne haki *t*, zaczepiane o pręty względnie czopy łożka szpitalnego (fig. 7). Wózek zaopatrzony jest w swobodnie obracające się dość duże rolki *u*, mogące się stawiać samoczynnie w kierunku jazdy, co

ułatwia kierowanie wózkiem. Trzy rolki u , osadzone są w widełkach v , których czopy umocowane są w dźwigniach w obrotowo przy obu nóżkach części p wózka oraz przy nóżce środkowej części nożnej q . Pozostałe nóżki posiadają zwykłe rolki.

Przy części nożnej łóżka szpitalnego znajduje się deska, zaopatrzona w haki x' , zapomocą których można ją łatwo zawieszzać na pręcie poprzecznym części nożnej b oraz zdejmować. Do deski x przymocowana jest przegubowo na zawiasach półka y , podparta zapomocą podpórki kątowej z , przymocowanej obrotowo do deski x . Na podpórkę działają sprężyny płaskie z' , utrzymujące ją zarówno w położeniu pracującym jak i w położeniu spoczynku, w którym przylega płasko do półki. Taka sama deska x może się znajdować przy głowie chorego, zawieszona na łóżku. Półki y zastępują stół i mogą służyć do umieszczania przedmiotów potrzebnych choremu, a zwłaszcza opatrunków i tym podobnych przedmiotów, dzięki czemu te ostatnie znajdują się pod ręką.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do przenoszenia chorych, znamienne tem, że na prętach (c) podstawy (I) łóżka umocowane są zapomocą zagiętej blachy szyny poprzeczne (d) w kształcie ceówki, na których spoczywa za pośrednictwem rolek (l) obracających się naokoło trzpienia, osadzonego na szynach (k), płyta łoża właściwego (g), wskutek czego łożo jest przesuwalne w kierunku bocznym, przyczem podstawę (I) łączy się z wózkiem, posiadającym podob-

na podstawę (II), zaopatrzoną również w szyny poprzeczne (r), które stanowią przedłużenie szyn poprzecznych (d) podstawy (I) i na których można umieścić łożo właściwe (f, g) tak samo, jak na podstawie (I).

2. Urządzenie do przenoszenia chorych według zastrz. 1, znamienne tem, że na podstawie (I i II), znajdują się dwuramiennne dźwignie (m, s), obracające się na czopach (n) i zabezpieczające położenie łoża właściwego (f, g).

3. Urządzenie do przenoszenia chorych według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że takie same szyny dla łoża właściwego (f, g) umieszczone są w wozach do przewożenia chorych w celu umożliwienia włożenia łoża do takiego wozu przewozowego.

4. Urządzenie do przenoszenia chorych według zastrz. 1—3, znamienne tem, że celem osiągnięcia rozłącznego połączenia wózka z łóżkiem chorego, umieszczone są obracalne haki (t), zaczepione o pręty, względnie o czopy łóżka szpitalnego.

5. Urządzenie do przenoszenia chorych według zastrz. 1—4, znamienne tem, że łóżko szpitalne posiada z każdej strony szczytowej lub tylko z jednej odejmowalną deskę (x), zaopatrzoną w haki (x'), przyczem na deskach (x) umocowane są przegubowo na zawiasach półki (y), które w położeniu roboczym opierają się na podporach (z), przymocowanych obrotowo do desek (x) i utrzymywanych w zajętem położeniu zapomocą sprężyn (z').

Anton Krieser.
Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

